

URSS vinde aur pentru griu

MOSCOVA 1 (Rompres). URSS va recurge la vânzarea de aur și diamante pentru finanțarea importurilor sale de cereale, a anunțat televiziunea sovietică, citată de agenția AFP. Comentatorul, care nu a precizat valoarea vânzării de aur și diamante, a adăugat că țara sa a fost nevoită să recurgă la acest lucru în urma refuzului Statelor Unite de a acorda noi facilități de achiziții. După cum se știe, Statele Unite vind de câțiva ani Uniunii Sovietice importante cantități de griu. Din pricina dificultăților sale economice, URSS a ajuns să acumuleze o datorie externă cifrată la peste 34 miliarde ruble (54,4 miliarde dolari). La rândul lor, Statele Unite, au sistat acordarea de noi facilități din pricina unei întârzieri a restituirii sumei de 100 milioane dolari.

Vestita bancă elvețiană „Credit Suisse” a anunțat că Uniunea Sovietică a vândut din ianuarie pînă în mai anul acesta o cantitate de 300 de tone de aur.

Zori noi

Cotidian independent al Văii Jiului

ANUL I, NR. 171

JOI, 2 AUGUST 1990

4 PAGINI — 1 LEU

2—3 august 1977

REMEMBER

Pe fondul grijilor ce se născu de zi din pricina mai mult sau mai puțin întemeiate, consemnăm din neliniștita istorie a Văii Jiului că astăzi se împlinesc 13 ani de la greva minerilor care preț de două zile a întrerupt respirația calmă a dictatorului de tristă amintire, Nicolae Ceaușescu. Este prima aniversare a acestui eveniment plin de învățăminte. Incepînd cu riposta față de noua lege a pensiilor — lege antimuncitorească, cum a fost denumită în comisia specializată a MAN — minerii au făcut o listă de revendicări pe care au înscris multe alte dureri ale vieții: aprovizionarea cu produse alimentare de bază, locuri de muncă pentru femei, școli pentru copii, transportul urban, echipamentul de protecție, timpul de lucru și condițiile de muncă, odihna la sfîrșit de săptămînă ș.a. Goana după cărbune a făcut ca majoritatea lucrătorilor din minele Văii Jiului — de la muncitor la inginer — să ajungă la prestații lunare de cîte 30 de posturi, fără compensația bănească ce se cuvenea, cu implicații directe asupra gradului de uzură a forței de muncă. Minerii nu aveau răgazul necesar pentru întreținerea utilajelor, instalațiilor și căilor de acces, accidente se înmulțeau.

Nu vom rememora, acum, filmul grevei. Cert este că minerii s-au revoltat împotriva politicii de dezumanizare promovată cu o abilitate rar întâlnită de dictator. Ei au întrerupt lucrul, au ocupat minele — chiar orașul Lupeni s-a aflat timp de două zile în stăpînire lor — și au cerut conducătorului să vină la fața lo-

cului. Intîmpinat cu huiduieli, Ceaușescu a primit cea mai usturătoare palmă tocmai din partea cui nu se aștepta, și tocmai cînd se credea că strălucește de înțelepciune în fața întregii lumi. În semn de dispreț, minerii au aruncat cu nisip în obrazul „celui mai iubit fiu al poporului”...

Greva minerilor din 2—3 august 1977, adevărat seism social în viața țării, aspiră ca prim eveniment în cronică împotriviților la adresa dictaturii ceaușiste. Din păcate, în gîndirea sa putredă, paranoicului conducător nu a înțeles nimic din esența unui eveniment atît de grav, și nici din „particularitățile” lui: huiduielile, nisipul... În schimb, Ceaușescu s-a dovedit abil să aplaneze conflictul.

Liderii greviști au avut de suferit, dar nu numai ei. În scurt timp, planul de cărbune s-a transformat într-o adevărată pedeapsă pentru colectivele miniere, cu repercusiuni asupra vieții sociale. În general, în Valea Jiului. Restanțele la cărbune aduceau după sine penalizări, sancțiuni, tot ele au condus la accidente, au creat și întreținut deznădejdea ca stare de spirit sub care au moenit în tăcere, resentimentele minerilor.

Rana suferită de minerii, asupra căvora planul aberant la cărbune a acționat ca un blestem, nu este nici acum vindecată. În plus, cînd au mai dat glas miniei lor, au fost admonestați cu violența unor vorbe dureroase. Vor urma oare, și de acum încolo, represalii?

Ion MUSTAȚĂ

Petroșani, 1990.

Foto: Sorin OPREA

La uzina de preparare Petrila

Doare. Și costă mult

Cei de la preparația Petrila sînt cunoscuți ca serioși și pricepuți. Dovada stă și luna recent încheiată, cînd indicele de extracție în cărbunele special pentru semicoals a fost de 41 la sută față de 38,9 la sută, în care recuperare globală a fost de 67,5 față de 66 cît s-a stabilit prin program, iar la netă globală 71,6 față de 70 preliminar. Și consumul energetic a fost redus cu aproape 20 000 kW. Adică extracția de substanță utilă din masa minieră supusă spălării a fost depășită la toți indicatorii. Tocmai pe seama creșterii indicilor de recuperare s-a reușit asigurarea cantităților de cărbune spălat destinat atît siderurgiei cît și energiei, cu toate că cele două mine care vind cărbunele preparației au rămas restante. Lonea cu peste 5000 de tone și Petrila cu aproape 10 000 de tone. Evident, rezultatele sînt și efectul funcționării normale a instalației, a între-

ținerii ei corespunzătoare. S-a confirmat încă o dată că soluția adoptată de consiliul de administrație de a se executa cîte 2—3 ore reparații în instalații dimineața. Aceasta asigură funcționarea fără întreruperi accidentale pe tot cursul săptămîinii. Sînt rezultate bune și în ceea ce privește calitatea producției. La sortimentul 0—80 mm s-a realizat un coeficient de 80,6 față de 76 programat. Aceasta în condițiile în care mina Lonea a redus conținutul de cenușă în cărbune de la 40,7 puncte, stabilit, la 30,2, în vreme ce Petrila a dat cu 1,8 puncte mai multă piatră decît era prevăzută. Sînt evidente eforturile colectivului preparației de a-și realiza indicatorii stabiliți, preparatorii fiind conștienți că numai pe această cale se pot realiza și salarii bune.

Simion POP

(Continuare în pag. a 3-a)

SEMNALE DE ALARMA PE ADRESA

S.U.T. ISCRONI

Șoferii de la stația de utilaje și transport Iscroni, aparținînd întreprinderii de amenajare construcții și montaj miniere se confruntă cu mari dificultăți. Acum, motorină există suficient. Dar, multe autobuscule, autobetoniere și autotur. așa-zisele utilaje de transport din grupa a II-a, nu pot fi scoase în circulație, tîndcă le lipsese anvelopele și bateriile. Dintr-un necesar de 1600 de anvelope prevăzută pentru primul semestru al acestui an, șoferilor de la SUT Iscroni li s-au reparat doar 667 de anvelope. „Aven permanent delegați trimisi special la furnizori — ne-a informat dl. ing.

Oswald Heldberg, directorul comercial al IACMM — dar, după îndelungi insistențe aceștia abia pot smulge cîte 10—15 anvelope de la fabricile din București și Zalău.

Situația din parcurs de mașini și utilaje începe să fie disperată, dacă vom continua să nu putem satisfacem măcar două treimi din necesarul de anvelope, nu ne vom putea realiza volumul de venituri și beneficii planificat. Iar aceasta va avea consecințe economice care vor fi resimțite de toți salariații”.

Adevărul este că numai

Viorel STRAUT

(Continuare în pag. a 2-a)

Stației C.F.R. Petroșani

La stația CFR Petroșani s-a tras semnalul de alarmă. De ce? În condițiile în care transportul de mărfuri s-a redus la aproape 70 la sută din volumul anului trecut, cînd incasările din transportul de persoane au scăzut, se pun mari întrebări privind balanța financiară. Mai concret, se pune problema incasării salariilor întregi sau diminuate. O precizare. Transportul de persoane nu s-a redus. Numai incasările. Pentru că unii — și se va vedea că sînt destui — au înțeles altfel libertatea. Ei consideră că acum sînt liberi să călătorească fără bilet. Avînd în vedere acest aspect, s-a luat hotăr-

rîrea de a efectua un control, pe ruta Petroșani — Bărbăteni, control ce va fi extins și pe alte rute și repetat, în continuare.

În data de 27 iulie s-au format două echipe compuse din: operator șef RCM Viorel Svichiu și sg. maj. Ion Jula — prima și a doua, operator RCM Andronic Munteanu și plt. Ilie Subțirelu. La ora 9,55 se pleacă în control pe cursa de persoane 2736 Petroșani — Bărbăteni. La capătul liniei se face bilanțul. Cincizeci de persoane găsite fără bilet. Unii dintre aceștia

Paul NICULESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

NOTA Patru luni în întuneric

La începutul lunii aprilie a acestui an, decît în urma cu patru luni, s-a dat în folosință blocul de interconexiune nr. 2 al minei Petrila. Multă lume s-a bucurat atunci pentru că se rezolvau... 40 de cazuri din cele 300 de cereri de locuințe, cîte sînt înscrise la stație. Deși bloc de garsoniere, în el locuiesc mai multe familii care au construit, tot din aprilie, a început săvârșitul acestor familii. De atunci blocul n-a fost înscris la rețeaua electrică. Deși s-au făcut numeroase intervenții la Centru de Distribuție și la servicii electrice din Petroșani, așa micșat, nimeni nu a dat. Constructorii spun pe bună dreptate: „noi am executat lucrarea în conformitate cu rețeaua în funcțiune existentă”. Li s-a spus nemulțumiri că nu au contracte încheiate. Acum au și contracte. Înțelegînd a rămas în întuneric, iar într-o aparatură electrocasnică a devenit obiect de deose-

Ce ziceți, domnilor de la CDEE, ajung patru luni de întuneric? (S.P.)

Frecvențele durorii de spate și de cap sînt consecințe ale unor fracturi cervicale cu care s-a ales în urma unui accident de muncă. „Cînd mă prind, îmi zice pensionarul Ion Lovaș, de-abia mai pot umbla”. Omul a tras mult cu boala asta. Vreo șase internări la un spital de lângă Timișoara, plus alte două la centrul de recuperare din Petroșani.

Ce l-a determinat să se adreseze reabilitării? Motivul ignitor, crede el, în care a fost tratat în secția de boli interne a spitalului din Vulcan. Să vedem desigur ce este vorba. În 23 iulie, dimineața, la 4,30 se prezintă la serviciul de urgență acuzînd dureri la piept

și spate. „Inițial, mă gîndeam la o cardiopatie ischemică dureroasă, îmi relatează dr. Nicolae Petre, medic de gardă. I-am făcut EKG-ul, dar nu s-a con-

sa era aceeași ca în momentul internării. Pe la 10, solicită unei surori un calmant ca să-i aline durerea. Primește, în jurul orei 12,30, patru fiole de algoalmin și

algoalmine și un diazepam, la șocul de urgență. Punct de vedere împărțit, de altfel, și de directorul spitalului. Dar, deh, ritualul notării și scoaterii medicamentelor rămîne sacru. Situația ia o altă turnură în 25 iulie. La vizita de dimineață, bolnavul îi spune medicului că medicamentele de calmare nu-și mai fac efectul. Dr. Ghiță prescrie, atunci, fenobarbital. Pacientul vroia altceva. Și de aici dandanaua. După vizită, Ion Lovaș merge la cabinetul medicului și-i zice să-l extenzeze. Nu știu exact cum a decurs dialogul purtat în fața ușii. Ceea ce

Gheorghe OLTEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

Vorba dulce... mult alină

firmat. Deși nu era caz de urgență, l-am internat ulterior, diagnosticul stabilit — a fost cel de spondiloză cervicobasilară. Pînă aici, totul în regulă. Inuși bolnavul afirma că nu are ce să-i reproșeze medicului de gardă. Nemulțumirea — sa debutează dimineața, după vizita efectuată de dr. Florin Ghiță — Starea

patru pastile de diazepam. Rația pe două zile, 23 și 24 iulie, așa cum reiese din lista sa de urmare medicală. Aici, o mică observație. Administrația unui calmant se poate face și mai devreme, avîndu-se în vedere durerile pe care le acuză Ion Lovaș. Nu cred că se făcea gîndul în ceea ce se făcea, pentru cîteva

SALUBRIZAREA Pe străzi, dar și în conștiințe

Curățenia unui oraș nu depinde numai de Sectorul de salubritate al EGCL. Cu atât mai mult cu cât zestrea tehnică și numărul de personal sînt mereu insuficiente. Astfel la Vulcan, salubritatea dispune de doar două autocontainere în funcțiune, celelalte două fiind nefolosibile datorită lipsei de piese de schimb, a cauciucurilor, a bateriilor, uleiului. Mașinile de măturat și stropitoarele au fost casate. Cu toate acestea s-au făcut eforturi care, sînt fîm obiective, se vîd materializate în aspectul acestui oraș. S-au plantat, de la începutul anului, 890 arbori foioase, 1305 fire trandafiri, covoare florale. Muncitorii salubrității cu vestele lor portocalii fosforescente pot fi văzuți zilnic pe străzile orașului. Dar cine e de vină că gunoii mai este „pierdut” pe drumul spre containere, de unele persoane mai comode din fire? Că prin oraș hîrtiile și alte ambalaje se aruncă la întâmplare? Și florile — cine le rupe? Asta nu mai ține de salubritate ci de buna creștere a fiecăruia. Unii, mai umblați prin lume, ne povestesc printre altele, invariabil, și despre starea de curățenie aflată pe acolo. De ce nemții, de exemplu, sînt mai civilizați? Așa se nasc? Nu. E vorba de educație și de legi respectate. O hîrtie aruncată pe jos „costă” 5 mărci. O mașină abandonată, cîteva sute. Dacă nu ai buzunar fără fund, vîrînd-nevrînd te înveți și cu civilizația.

Revenind la ale noastre, nu trebuie omis faptul că mai sînt blocuri cu subsolurile inundate. Cei de la EGCL au spus că se ocupă și de problema aceasta, dacă primesc comandă de la asociația de locatari respectivă.

Situația salubrității e un subiect niciodată epuizat. Deocamdată, avem încredere în spusele maestrului Avăsițoianei, șeful sectorului, cum că se va face tot ceea ce depinde de el pentru curățenia și prospețimea orașului. Dar, așa cum am mai arătat, asta depinde și de felul cum noi respectăm munca acestor oameni.

Paul NICULESCU

SEMNALE DE ALARMĂ PE ADRESA...

...S.U.T. ISCRONI

(Urmare din pag. 1)

utilajele din grupa a II-a de la SUT Iscroni rulează cu 3000 de anvelope. Ce înseamnă 10—20 anvelope primite lunar pentru a le înlocui pe cele uzate?

Ceea ce provoacă o îngrijorare spontană și credem că trebuie să constituie un adevărat semnal de alarmă pentru sindicatul acestei unități, este starea disciplinară. „Avem șoferi care au adunat la activ abateri inadmisibile și repetate de la disciplină — ne-a spus dl. Petrică Șauca, inginerul șef al SUT Iscroni. Printre cele mai notorii cazuri de indisciplina, pot fi enumerate cazurile șoferilor Dumitru Szekely și Tiberiu Tomuș. Cum înțelege democrația dl. Dumitru Szekely? Ruplind foi de parcurs și registrul de evidență al autovehiculelor care ies în cursă pe poarta uni-

tății! Or, astfel de acte nu pot fi tolerate. Nu putem tolera tendința care se manifestă la unii șoferi de a se considera adevărați proprietari ai mașinilor pe care le conduc, înțelegînd în mod greșit că le pot utiliza chiar și în interes personal. Așa a procedat și dl. Tiberiu Tomuș, care a fost surprins de un control al poliției cu un transport ilegal de plasă de stîmă, neavînd foaie de parcurs pînă în Gorj, unde un individ oarecare intenționa să transporte și să vîndă plasa de stîmă sustrasă de la IM Petrița. Pentru faptele lor, celor doi li s-au propus măsuri disciplinare aspre. Pentru abateri similare au fost sancționați disciplinar și alți șoferi, cum sînt Florin Căbuc, Carol Makai, Petru Ionescu și Ion Bulgaru”.

De ce ridicăm aceste probleme? Fiindcă anali-

Dacă ai „mină bună”, poți face chiar și un „jolly jos”.

Foto: Gh. OLTEANU

CURIOZITATE

Ieri ne-a vizitat la redacție domnul Ioan Munteanu din Petrița, care ne-a relatat faptul că taxatoarea de pe autobuzul 31 HD 6786, Lonea — Petroșani, profitînd de aglomerația incasă de a călătorii trei lei — indiferent de distanță — și emitea bilete de 2,50 lei. Restul intra în buzunarul ei. Cine-i face numărătoarea? (S.P.)

zînd activitatea pe șase luni ale acestui an, în lumina adevărului, la nivelul SUT Iscroni, trebuie spus că salariile au crescut, ca urmare a satisfacerii unor revendicări. Desigur că revendicările au fost justificate și este bine că s-au satisfăcut. Dar ceea ce trebuie să se știe este că în primul semestru al anului trecut, cu același număr de mașini, personal și utilaje s-au realizat beneficii de peste un milion de lei, iar în SEMESTRUL I DIN 1990, S-AU ÎNREGISTRAT PIERDERI CARE ÎNSEMNEAZĂ UN MILION DE LEI. Iată un subiect de reflecție pentru șoferii și sindicatul liber de la SUT Iscroni. Fiindcă nu există și nu va exista în viitor nici o resursă de sprijin din afară, decât activitatea proprie, care trebuie să fie eficientă pentru a asigura viabilitatea unității!

Vorba dulce...

(Urmare din pagina 1)

zice unul se bate în cap cu spusele celui alt. Dl. Lovas spune că doctorul a trîntit ușa „că, dacă mă prindea, mă nenorocea”. Ascult și punctul de vedere al dr. Florian Ghiță: „Mi-a lăsat ușa deschisă, iar eu, pur și simplu, am împins-o. Eu știu că ușa se deschide și se închide de către cel care intră. Dacă mă re-lama pentru salon, pentru medicația, poate avea dreptate. Dar, pentru ușa, e ridicol. Efectul unui tratament nu se observă după o zi”.

Că nu pacientul este acela care impune terapia medicală, ci omul în halat alb face asta este un punct de vedere cu care sînt întru totul de acord. Dar cred că nici corect nu este ca medicul să-și iese din fire cînd înțîneste asemenea cazuri. „Atunci, îți dau morfină”, îmi zice dl. Lovas și iar fi spus medicul în salon. Și asta a pus capac la toate.

Vorba dulce mult alină. Mai ales cînd vine de la cel care te tratează. Vorbele aparțin domnului doctor Ion Păpădie, directorul spitalului. Și de aceea, crede dumealui, asemenea situații sînt de neacceptat. Cunoaște cazul care mă interesează. Ultimul episod, cînd dl. Lovas fugise cu umbrela în mină după dr. Ghiță, s-a consumat chiar în dumealui în birou. O scenă penibilă de care mă disocie, dar care nu poate fi trecută cu vederea...

Între timp, dl. Lovas a obținut, de la policlinica din Petroșani, bilet de trimitere la spitalul psihiatric din Gătaia. Îmi zice că poate va sta acolo vreo două luni. Apoi, dacă nu chiar înainte de asta, se va adresa Ministerului Sănătății. Face bine? Face rău? E treaba dumealui. Ce-mi stăruie în minte sînt cuvintele doctorului Păpădie, un om care-și păstrează calmul în ciuda numeroaselor probleme cu care se confruntă spitalul: „Vorba dulce mult alină”.

„Homo homini lupus”! Deci, avem nevoie de păzitori la „stîna” omeniei. Foto: Sorin OPNEA

Sifoane și zgomot

La parterul blocului 29, str. Muncii din Uricani, funcționează o sifonerie. Nemulțumirile locatarilor au început chiar din prima zi de funcționare a acestei sifonării, din cauza zgomotului produs. Neîntînd nici un fel de antifonare între sifonerie și apartamente, treplidațiile utilajelor în funcțiune se transmit în interior. De cîva timp, îngrijorarea locatarilor a ajuns la apogeu. Gestionarul vrea să privatizeze sifonaria. Or, asta, după spusele locatarilor înseamnă orar prelungit de funcționare și zgomot prelungit, uneori pînă la ore tîrzii din noapte. Dorința locatarilor este să se dea acestui sifonării unul din spațiile libere din oraș care nu sînt la parterul blocurilor de locuințe. Poate aude cineva această dorință și cine știe, în numele omeniei, scapă acești oameni de zgomot. (G.C.)

DE PROMISIUNI... La Lupeni, construcții au prezentat, ieri, la recepție 20 de apartamente în blocul D5. Din păcate, deși urmează să fie date în folosință aici un număr destul de însemnat de apartamente, blocul nu are terminată fațada. Constructorii promit că vor începe tencuirea fațadei după 15 august. Viitorilor locatari nu le rămîne decît speranța că lucrările la fațadă vor fi efectuate conform promisiunilor constructorilor. (V.S.)

RABDAREA se măsoară diferit. Depinde pe cine sau ce aștepti. Dacă este vorba de vreun serviciu pe care trebuie să-ți presteze EGCL-ul, atunci aștepti de la o săptămîna în sus. Așa se prezintă lucrurile și în cazul lucrătoarelor de la cantina Paroșeni a IACCVJ. Din cauza „pastei” formate din apa amestecată cu grăsimi, canalul decantor s-a înfundat. Există comenzi făcute la EGCL-ul din Vulcan și cel din Paroșeni prin care se solicită autospeciala necesară remedierii defecțiunii. Aceasta însă întîrzie să sosească. Și, în acest timp, apa coșnește din subsolul cantinei se adună în bălți, care bălți vor forma... lacuri ș.a.m.d.

SPERANȚE. În ultimele zile, personalul de la stațiile de benzină a gornat. Printre picături, cu puțin noroc, s-a mai putut „prinde” ceva benzină, de CO75. Iată însă o rază de speranță. Din surse sigure am auzit că azi bazinelor stațiilor din Livezeni și Vulcan li se va face plinul. Așa că, răbdători, să ne așezăm la coală, pentru că — experiență verificată — nu știi cînd se mai aduce.

PINA CIND? Un amie a făcut deunăzi (luni, 30 iulie), un experiment: a stat, răbdător, preț de cîteva ore, pe lângă clădirea centrului de schimbare a buteliilor din Vulcan. Și a avut ce vedea: inși care intrau cu „goala”, pentru ca, după o oră-două, să revină, ieșind cu butelia plină. În acest timp, alți cetățeni veneau, priveau numărul de distribuție la care „s-a ajuns”, se uita la cel înscris pe tichetul scos din buzunar, oftau și plecau. Deci, per-ul (pile, cunoștințe, relații), încă funcționează!

SPECULA. Venind în Valea Jiului cu 26 de mașini pentru confecționat tăieți de casă și 146 pachete de piper (a 50 și 100 gr), Ion Negrea, din comuna Birșana, județul Maramureș, a zis că se face om. Că pleacă de aici cu punga plină. Numai că zeita Fortuna era plecată în concediu, în momentul în care și-a arternut marfa în piața din Vulcan. Au apărut trei poliștiți, l-au iscodit ce și cum și l-au „felicitat” cu o sancțiune conform Legii nr. 3/1972. Asta deoarece solul de comerț pe care îl practica era, în definitiv, speculă în toată regula.

Rubrică realizată de Gheorghe OLTEANU

(Urmare din pag. 1)

motivau că au ajuns la tren în ultimul moment și nu au avut timp să cumpeze bilet. O altă parte motivau că în punctele de oprire a trenului nu sînt case de bilete. Aici, trebuie făcute două precizări. Punctele de oprire s-au făcut la cererea navetiștilor, una la mină. A doua: pentru P.O. Lunca Jiului, există o casă de bilete în cadrul Complexului comercial Parîngul. Atitudinea celor găsiți fără bilet a fost diferită. Unii au scos banii și au plătit, alții au cumpețat că e prea scump; ei știu că în tren prețul e dublu, au mai mult. Pentru cei

...Stației C.F.R. Petroșani

care nu știu, în Mersul trenurilor, la pagina 42 se găsește tariful biletelor în tren, pe zone kilometrice. Și încă o precizare: Decretul 329/68 nu s-a abrogat. Acesta prevede că neachitarea taxelor de călătorie și suprataxa tarifară, după tabelele de taxare în tren, se consideră infracțiune și se pedepsește cu închisoare între 15 și 30 de zile.

La întoarcere, pe ruta Bărbănteni — Petroșani au mai fost găsite încă 20 de persoane fără bilet. Deci, în total 70. Făcînd un calcul, la șapte perechi de curse ar rezulta o pierdere de aproximativ 4000 lei pe zi. Celerității trăiește și el din salariu și ar vrea să-l primească întreg. Dar tot ce-

feriști sînt și unii „nași” de tren, care preferă să nu taie bilet, băgînd în propriul buzunar banii primiți de la clandestini. Un alt aspect legat de problemă ne-a fost relatat de Poliția TF Petroșani. Insoțitorul de la vagonul de bagaje al trenului personal Cralova — Simeria, Ion B. Bănescu, a încercat mai multe colecțe fără a elibera documente de transport cetățenilor respectivi, însușindu-și diferite sume de bani. A fost depistat de sergentii majori I. Jula și I. Holu. Ca dovadă că CFR-ul are multe „rufe de spălat în familie”. Și de aici trebuie pornit în procesul de rentabilizare!

Criza de locuințe — tot un fenomen moștenit

Încă din 1987, casa în care locuiește dl. Dorin Lauran, str. Victoriei, nr. 6, din Lupeni a fost expropriată. Victima acestui act săvârșit în numele goanei după „cărbunele” aflat într-o fostă haldă de steril de pe vremuri, a primit, de bine de rău, o indemnizație, în locul valorii reale a locuinței. Dar odată cu aceasta, Dorin Lauran a mai primit ceva: promisiunea că îi va fi repartizată o locuință în bloc. Vremea a trecut, casa expropriată a devenit o ruină în care se poate locui cu riscul permanent al prăbușirii ei. Dar Dorin Lauran n-a mai primit apartamentul promis la bloc. A rămas în buzunar cu repartiția nr. 5297, eliberată, într-un târziu, abia în septembrie 1989, după îndelungatele și neplăcute în seamă plingeri către fostul prim secretar — primarul orașului Lupeni.

Au trecut și evenimentele din decembrie '89. Omul, perseverând în rezolvarea necazului său, s-a adresat în continuare primăriei. Însă lucrul pe șantierele locuințelor din Lupeni a avut sinecure. De unde să-i dea noul primar locuința promisă, din moment ce la nivelul orașului sînt peste 1000 de cereri pentru apartamente?

Iată, deci, care sînt dimensiunile sociale ale crizei de locuințe moștenite la Lupeni, direct din „epoca d'aur”.

Aceasta pune o întrebare de actualitate: ce fac constructorii? De construcția locuințelor răspundea — și mai răspund încă — formații detașate de TAGCM Deva de pe șantierele de pe Valea Mureșului — nr. 1 Deva și nr. 2 Orăștie. După revoluție s-au schimbat multe și în viața, și în munca constructorilor. Ei nu mai lucrează cîte 12 ore zilnic, ci doar 8 ore. Au acum și două zile de odihnă la sfîrșit de săptămîină. Week-end, ce mai! Ca toată lumea... Efectivele de constructori s-au redus însă, din diferite motive în mod considerabil, la obiectivele de investiții sociale, aflate în planul de locuințe din Lupeni. Luni de zile aurămas neacoperite cu efective multe din punctele de lucru. TAGCM Deva

a hotărît ca lucrările de construcții de locuințe din Lupeni să fie preluate de Antrepriza de construcții montaje Petroșani. Ce se întimplă, însă cu locuințele aflate în faze avansate de construcție, unele din ele necesitînd doar cîteva finisaje în interior și la fațade, în condițiile în care, practic, s-au retras constructorii din Deva și Orăștie?

De cîteva zile, conducerea Trustului dă dovezi că se implică în rezolvarea acestor probleme. Dl. ing. Marcel Rînder, șeful brigăzii 1 Deva a venit în Lupeni să urnească treaba din loc. Efectele încep să se vadă: au fost predate beneficiarului 40 de garsoniere în blocul G6. La 1 august a fost prezentat la recepție și blocul D5, în care are repartiție asigurată și dl. Dorin Lauran, după cum ne-a informat primarul orașului. Urmează să fie predate alte 40 de garsoniere în blocul G5. Pe la mijlocul lunii august. Iar pînă la finele anului se mai pot estima alte 90 de apartamente în blocurile H2, C și în unele din cele 3 de tip A-Viscoza. Pînă acum, ACM Petroșani a preluat doar lucrările la structurile celor trei blocuri, din cartierul Viscoza. Rămîn, însă, să fie finalizate lucrările restante ale brigăzilor Deva și Orăștie. Blocul H2 nu poate fi dat în folosință, deși e gata, deoarece constructorii n-au început lucrul la postul de transformator, considerat, probabil un fel de mizilie. Mai sînt de tencuit fațadele la blocul D5, H1 și F3, precum și de continuat lucrările la blocurile 62, 56, la cele 3A Viscoza. Rămîne să stabilească ce și cît să fie repartizat din volumul construcțiilor de locuințe de la Lupeni, de către Trustul de antrepriză generală construcții montaje județean. Obiectivul principal îl constituie, continuarea, isprăvirea într-un fel sau altul a tuturor lucrărilor, precum și asigurarea frontului pentru anul viitor. Spre deosebire de Petrila și Petroșani, unde se resimte lipsa frontului de lucru, orașul Lupeni are un însemnat front de lucru pe amplasamente eliberate în anii trecuți, prin acțiunile de demolare.

Viorel STRĂUȚ

Doare. Și costă mult

(Urmare din pag. 1-a)

Iată însă că preparatorii au o problemă care-i doare, îi costă bani mulți. Nimeni nu vrea să-i bage în seamă „Trimitem, zilnic, la haldă 300—400 tone piatră curată care ne vine de la Petrila — ne spunea inginerul Gheorghe Stănculescu, inginer șef cu probleme de producție. De cînd s-a pus în funcțiune noua separație, mina nu mai are posibilitatea să execute claubajul. Cu alte cuvinte, aruncăm cel puțin 300 tone de piatră pe zi și care-i plătită drept cărbune. Dar nu este orice fel de piatră, ci una care a „cîștigat” o încărcătură foarte serioasă de cheltuieli cu transportul din subteran la ziua, cu prelucrarea în instalația de preparare — pe care o distruge, ca și benzile de transportoare — și cu transportul din preparație la haldă. Desigur, o parte din cheltuieli le suportă mina, dar pe cele mai mari preparația. Acesta este un aspect. Mai este unul: dacă ne referim la luna iulie, au fost aruncate

aproximativ 6300 tone de piatră intrată în uzină drept cărbune — ne mai spunea inginerul șef —. Cărbune din care s-ar fi putut realiza 2500 de tone cărbune pentru semicocs. Numai nerealizînd această producție — deși instalațiile au prelucrat masa minieră — s-au pierdut peste 1400000 lei. Dar la această pierdere de producție se mai adaugă și costul celor 300—400 tone de „cărbune” (piatră) pe care preparația îl plătește minei cu peste 3 milioane lei. Iată că sînt mult prea mulți bani și avem prea puțin cărbune ca să lipsim economia națională de 2500 de tone cărbune spălate pentru semicocs. Există și o soluție: o instalație de claubaj a minei, între puțul cu schip și cîntarul de bandă. Se poate realiza într-un timp scurt cu aportul compartimentului de investiții din CMVJ și cu sprijinul domnului director Gheorghe Davidescu. Ar avea de cîștigat toată lumea, inclusiv combinatul care este „judecat” după cantitatea și calitatea cărbunelui pe care-l vinde.

Vom avea lapte, carne, pîine?

Deși cu oarecare întîrziere din pricina meandrelor procedurale, hotărîrea guvernului, privind trecerea unor unități din subordinea comerțului, în subordinea industriei începe să prindă contur. Zilele trecute s-au întocmit protocoalele și unele au fost transferate, acțiunea urmînd să se încheie în cursul zilei de azi.

Doamna Lucia Găman, director adjunct al Direcției comerciale a municipiului, ne oferă cîteva detalii ale acestei acțiuni: „Transferul unităților se face în ideea mai bunei aprovizionări a populației cu produse alimentare. Întreprinderile care au preluat unitățile noastre s-au angajat că vor realiza o aprovizionare substanțial îmbunătățită. Și programul de funcționare va fi puțin modificat, pentru a crea posibilitatea cumpărării și, în afara programului unităților comerciale, mai a-

les în zilele de sîmbătă și duminică. Au fost multe discuții legate de această transferare, datorită complexității situației unor unități. În fine, s-a ajuns la concluzia că raioanele de pîine, lapte, brînzetură, mezeluri din magazinele alimentare să rămînă în subordinea comerțului, transferîndu-se numai cele de lapte, carne și pîine cu gestiune de sine stătătoare. Firmele sub care vor funcționa, începînd din această lună, unitățile respective vor fi cele ale întreprinderii de industrializare a laptelui, întreprinderii de industrializare a cărnii și întreprinderii de morărit și panificație Petroșani”.

— Care sînt unitățile din Petroșani de care comerțul s-a dispensat prin aplicarea acestei hotărîri a guvernului?

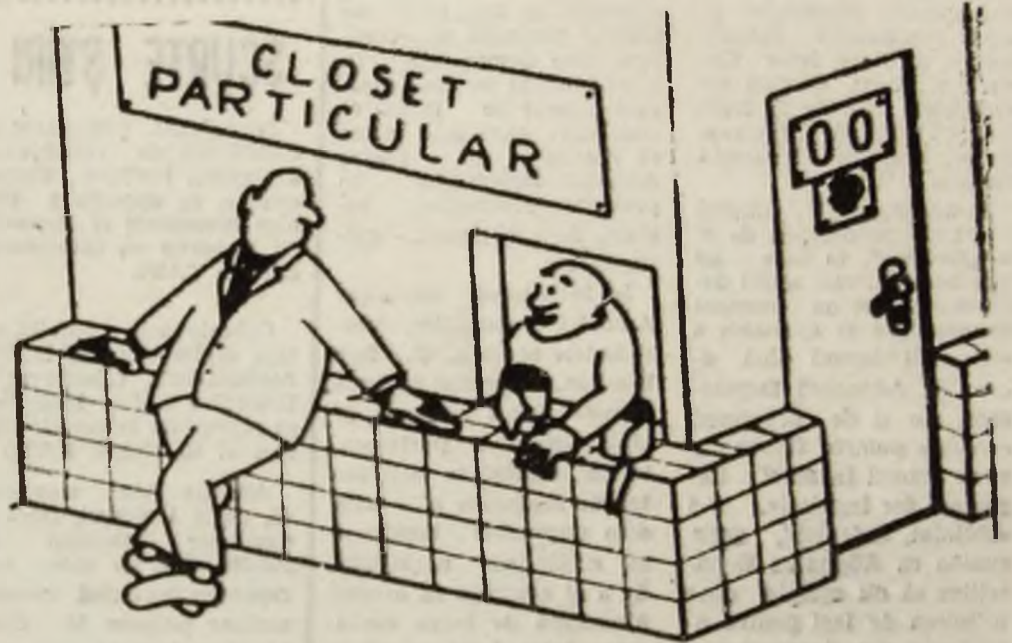
— Să le luăm în ordine: de IIC vor aparține măcelăriile din Aeroport, Car-

pați și spitalul vechi, de IMP — centrele de pîine din Aeroport (de lângă Auto-moto) magazinul 12 Parîngul, centrul de pe strada Aviatorilor, unitatea 132. Problema e cu unitățile de lapte-pîine care au aceeași gestiune. Dar IIC și IMP vor găsi soluția potrivită. Importantă nu e subordnarea, ci aprovizionarea. Precizez că în toate localitățile Văii Jiului s-au făcut astfel de transferări. Cînd se va finaliza acțiunea vom face cunoscute cetățenilor toate aceste unități care nu mai aparțin de comerț.

O vorbă din bătrîni zice: „La pomul lăudat să nu te duci cu sacul”. Ce mult am dori ca aplicarea acestei măsuri să contrazică vechiul proverb românesc. Adică să avem lapte, să avem carne, să avem pîine.

Vom trăi și vom vedea. Deocamdată promisiuni există.

Gheorghe CHIRVASĂ

— Cum să fie scump? Nu știți că acum prețul se stabilește în funcție de cerere și ofertă?

Zoltan SZABO

UN ÎNCEPUT PROMIȚATOR

În jurul „cazului” Demeter — patronul cofetăriei „Sportul” din Petroșani — s-au țesut atîtea cabale încît, e greu de separat adevărul de birfă. Dar dacă vrei, poți. Poți, adică, să faci ca adevărul să iasă la iveală. Și asta ascultînd o mie de păreri (quod capito tot sensus).

Să începem cu... Începutul. Domnul Petre Roman a cerut insistent populației să nu cumpere produse alimentare în cantități mari din comerțul de stat, întrucît situația aprovizionării este, pe ansamblul țării, destul de critică. Excepție fac, a spus domnia sa, cei care posedă autorizații de întreprinzători, care trebuie ajuțați, în limita posibilităților, să-și desfășoare activitatea. Sună frumos, nu-i așa? Dar să vedem cum se aplică în practică. Pentru că practica, știu noi sloganul

După cum citim într-un document, ce poartă antetul Direcției comerciale a județului Hunedoara, nr. 741 din 15 mai 1990, „unitățile particulare se pot aproviziona cu mărfuri alimentare din puncte de livrare organizate distinct, în subordinea ICRA. Nomenclatorul de produse și cantitățile lunare se stabilesc de Direcția comercială, iar desfacerea se va face la prețul cu amănuntul”. Așadar, primul pas a fost făcut! Dar următorul? Au trecut două luni și jumătate și totul e ca... înainte.

MI-AM PIERDUT UN PRIETEN

Ce face întreprinzătorul ca să supraviețuiască? Iată ce ne dădea domnul Constantin Ceureanu șeful unității 24 Alimentara: „Î-am dat o dată lui Demeter 50 de sticle de strop de vișine. A doua oară, cînd a venit, i-am spus clar: „Îmi pare rău dar nu pot să mi las rafturile goa-

le pentru dumneata”. A-tunci, el ce-a făcut? A găsit cîteva oameni de bine, pe care i-a convins să-i la fiecare cîte 3—5 sticle. Și, uite-așa, marfa tot la el

la Băncii. Total retribuții plătite: 78782 lei. Nimeni din cei care au lucrat luna întregă, a 8 ora pe zi, nu are sub 4000. Inclusiv cei necalificați. Remarcăm și

condiții, prețurile trec rar peste limita stabilită în nomenclatorul prețurilor de stat, pentru un local de categoria I, după care mă orientez”.

ÎNTRU NUCI DE COCOS ȘI MAESTRIE

Într-o zi, cineva — nu s-a recomandat —, ne informa la telefon că a văzut cu ochii lui cum Demeter a cărat din vagonul de zahăr din gară, cu trei mașini, 27 de saci de zahăr. „Omul ăsta are acasă depozit, domnule, de zahăr, de cacao, de nuci de cocos...”

Mai puțin interesat de nucile de cocos dar frămîntat de lipsa zahărului din comerț, am intrat „pe fir”. În registrul de intrări al cofetăriei „Sportul”, din luna iunie, găsim o singură dată menționat zahărul: 150 kg în data de 26 mai, 1990 de la IACCJV — Cantina Petrila.

„Fin la el ca la ochii din cap. Îmi trebuie pentru pudrat”. Și începe să ne explice cum se fac dulciurile. Dacă n-ai zahăr, sînt bineînțelese, secrete ale meseriei care nu se pot face publice. Dar merită, credem, reamintită zicala că „maestrul se recunoaște după ceea ce poate face din lucruri puține (n.a. — și să nu neglijăm antrenamentul din regimul trecut)”. Iată materia primă pe care o folosește: miere, sirop, tăiței, ouă, brînză, smîntînă, lapte praf, semințe de mac de la Plafar. „Am ajuns pînă acolo că glasez cu jeleu: cumpăr fructe din piață, le fierb și... Dar muncesc. Dacă fetele vin la lucru la 3, eu sînt acolo la 4. „Nebunul ăsta n-are somn” ziceau oamenii care au lucrat cu mine, înainte. Dar la mine, au cîștigat bani!”

Ștefan CIMPOI

99 la sută transpirație

a ajuns, iar eu mi-am pierdut un prieten. Părerea mea este că trebuie să se urgenceze stabilirea punctelor de unde se pot aproviziona particularii, pentru că nu e în interesul nimănui ca acest sector, care a început să meargă frumos, să dispară de pe firmamentul”.

BENEFICIUL NET: 5000 DE LEI

Îl întrebam pe domnul Demeter de ce a procedat așa „Am douăzeci de angajați” și pune pe masă statul de retribuții, pe luna iunie, purtînd numărul 232/11 din 1990 și stampă-

o rubrică: 2,5 la sută pentru constituirea ajutorului de șomaj. „Cine spunea că privatizarea va lăsa oamenii pe drumuri? Eu am luat 20 de oameni „din drum” și acum toți sînt meseriași de primă mîină. E drept, una din fete a plecat la Istimle, care i-a promis bani mulți. Eu nu pot să dau decît cîteva leșe. În luna iunie, beneficiul a fost de 9000 de lei din care 4000 am plătit impozit. Nu vă mirați. În condițiile în care iau materia primă de pe piață, eu suprapret, ca să mențin prețul produselor finite pierd rabatul comertului. Totuși și în aceste

